

Hekkaloiden matkassa Ukrainassa

Terveiset kahden pääsiäisen maasta,

Uzhhorodissa 28.3.24

Valmistaudumme täällä tällä viikolla suureen ylösnousemuksen juhlaan. Kun käymme paikallisissa ruokakaupoissa, huomaamme varovaisen valmistautumisen, sillä tämä päivämäärä on ennen kaikkea poliittinen päätös. Moni ukrainalainen vierastaa tätä, sillä tottumus sanoo, että oikea ajankohta on ortodoksinen pääsiäinen, ja se on vasta toukokuun alussa. Siispä osa maasta (erityisesti protestanttiset kristityt ja Karpaattien romanit) juhlii nyt maaliskuun lopussa ja osa vasta kuukauden päästä.

Naiset Pasikan käsityöryhmässä ovat jo ehtineet pahoitella, ettemme ole täällä enää heidän pääsiäisenään, sillä 90 päiväämme Ukrainassa päättyy toukokuun alussa. Ehkäpä säästymme täten valtavalta kasalta kulitsoja, pääsiäisleipiä. Viime vuonna jouduimme antamaan niitä eteenpäin naapureillemme, emmehän me kaksi ihmeitä pysty syömään.

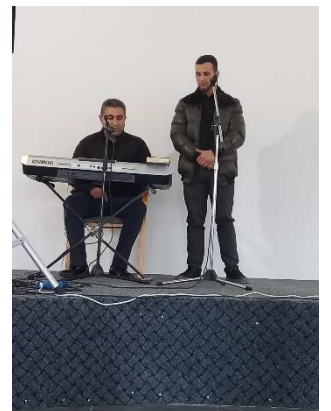
Kevät on vihdoon saapunut ja siitä olemme syvästi kiitollisia. Lämpimät säät alkoivat hyvin varhain ja saimme pelätä mahdollista takatalvea. Kylmä tulikin ja jonkin verran ovat puitten kukinnot siitä kärsineet.

Nyt emme ole enää huolissamme. Kylmän jähmeät kehommekin ovat alkaneet vertyä. Lumikellot kukkivat niityillä, valkoiset luumupuut, valtavan kokoiset magnoliat ja ensimmäiset kirsikankukat kaunistavat harmaansävyistä ympäristöä. Odotamme nyt lämpöasteiden nousevan kahdenkymmenen asteen yli pääsiäisenä.

Elämä ja Valo-keskus

Radvankassa olemme aloittaneet sunnuntai-iltapäivisin kokoukset. Alku on vielä pientä. Holmokilaiset ovat innolla mukana ja sen lisäksi muutama paikallinen. Kirkkoja kyllä on alueella muitakin, mutta kukaan ei julista evankeliumia. Normiajattelua on, että kunhan kirkossa käydään, niin kaikki on hyvin. Ja kirkossa käydään, jotta saadaan se luvattu avustuskassi. Surullista kyllä Jumala on kutistunut päivittäisten fyysisten tarpeitten täyttäjäksi. Hän on kuitenkin paljon, paljon suurempi ja ihmeellisempi, niin kuin pääsiäinen meitä muistuttaa.

→ *Radik soittaa ja Igor laulavat Radvankassa. Igor on alkanut ottaa enemmän vastuuta Holmokin hengellisestä työstä.*

Holmok

Holmokissa lähti työ hyvin alkuun, kun tulimme. Ihmisiä on tullut mukaan ja Jumalan Sanan nälkä on kova. Mutta, niin kuin Paavali kirjoitti Korinttolaiskirjeessä: ”minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.” – Me voisimme kirjoittaa, että vastustusta eli eripuraa on paljon.

Raskasta on, jos joudumme aina miettimään, kuinka eri osapuolet suhtautuvat asioihin. Se ei ole Jumalan tahto. Hän on KAIKKIVALTIAS ja PYHÄ, oikein isoilla kirjaimilla nämä kirjoitan. Rukouksemme on, että Jumala voisi ilmestyä kirkkaudessaan ja voimassaan.

Keskiviikkoisin olemme yhdessä opiskelleet Raamatun perustotuuksia: raamatusta, Jumalasta, synnistä, Jeesuksesta, Pyhästä Hengestä. Suurimmalle osalle tämä on ollut aivan uutta, sillä monikaan ei lue raamattua. Lukutaito on joko hyvin heikkoa tai ei ollenkaan. Samalla he saavat lukuharjoitusta ja kehitystä on tapahtunut myös siinä asiassa.

"Rukoilkaa puolestamme, että HERRAN SANA leviäisi nopeasti ja TULISI KIRKASTETUKSI muuallakin kuin teidän keskuudessanne."

2 Tess. 3:1

NAISTEN INTOA

Naisten ryhmät kokoontuvat ahkerasti. Olemme iloinneet innosta, joka on heidän sydämissään. Naiset pyytävät uusia mukaan. Tälläkin viikolla, kun automme oli remontissa, eikä Kirsi päässyt menemään Holmokiin, oli pettymys suurta.

Masha Vudmaska on pari kertaa ollut mukana ohjaamassa askartelua Holmokissa. Tämä on ollut suuri ilo kaikille. Kirsilille se on merkinnyt taakan jakamista ja naisille rohkaisua. On tärkeää, että vetämässä on myös paikallisia naisia, jospa työ ei menisi katkolla meidän lähdettyämme.

- Vas. Ylpeä taitaja, ihan oma malli. Ikää n. 10v.
- Oik. Mattoja tekemässä Pasikassa.

Muutama viikko sitten meidän ryhmäämme Pasikassa kohtasi suuri suru, joka ei ole vielä poistunut. Erään ryhmäläisen poika katosi rintamalla. Suru oli sillä viikolla sanoin kuvaamaton. Vaikka joka kerta emme puhu hengellisistä asioista, sillä kertaa naiset pyysivät rukousta ja koimme lohduttavan hetken yhdessä. – Vain osa näistä naisista käy seurakunnassa. Enkä tiedä kuinka moni heistä on todella uskossa. – Edelleenkin perhe ei tiedä, onko poika elossa vai ei. Saakoon Jumala auttaa, että tämä asia tulisi päätökseen. Mikään ei ole niin kauheaa kuin epävarmuus.

→ Kymmeniä kilometrejä pitkä rekkajono odottelee Ukrainaan pääsyä.

"YLLÄTYSLOMA"

Pari viikkoa sitten saimme yllätysloman! Pihtiputaan avustusrekka ei aikomuksistaan huolimatta lähtenyt tulemaan rajan yli Ukrainaan. Syynä oli rajaongelmat. Rekat joutuvat odottamaan tulliin jopa viikkoja ja kenelläpä on aikaa ja kärsivällisyyttä siihen. Niinpä saimme tavata Jarkko Muhosta ja Vesa Kempausta Slovakiassa, pakata automme ja peräkärryn täyteen, niin paljon kuin sinne mahtui.

→ Pakkaaminen oli iso homma.

Samalla reissulla yövyimme Unkarissa, Nyiregyhazassa, ja pääsimme saunaan. Voi sitä iloa. Tunsimme kuinka kehomme pääsi rentoutumaan ja lepäämään. Totuus on, että on vaikea pärjätä ilman sauna, ei ainakaan pitkää aikaa.

#APU MENE PERILLE

Yhteistyömme Vifania-järjestön kanssa jatkuu. Puolin ja toisin autamme toisiamme. Nytkin veimme peräkärriksen pihtiputaalaisten tuomaa ruokaa ja muuta tavaraa kauas sota-alueille vietäväksi. Tavarat pakattiin suoraan peräkärriksen avustusautoon, joka lähti saman tien Keski-Ukrainaan. Siunasimme viejiä ja ilo oli nähdä kuvia jo muutaman päivän päästä, kun apu oli päässyt perille.

Sota näyttää julmia kasvojaan. Täällä meillä edelleenkin on turvallista, mutta ihmismenetykset näkyvät, taloudellinen ahdinko kasvaa. Yhteistyökumppanimme muualla Ukrainassa kertovat, kuinka vaara pommituksen kohteeksi joutumisessa on kasvanut todelliseksi, sillä vihollinen tuntuu etsivän erityisesti siviilikohteita.

Jumala on edelleen täällä. Hän kyllä auttaa ja varjelee, mutta kristittyjen yhteistä rukousta, taakan kantamista tarvitaan. Meidän on hyvä muistaa, että Jumala on suuri. Hän tietää kyllä ongelmat myös siellä Suomessa, eikä keneltäkään ole pois se, että rukoilemme kärsivien puolesta, ovat he sitten missä päin maailmaa tahansa. Jumalamme toimii aktiivisesti yhtä lailla kaikkialla.

RUKOUSAIHEEMME TÄNÄÄN:

1. Jumala saisi auttaa pyytämään ja antamaan anteeksi. Tämä on iso asia nyt Holmokissa.
2. Uusia työntekijöitä tarvitaan kipeästi.
3. Matka Albaniaan, Tiranaan, Roma Networks konferenssiin 8.-13.4. Mukaan tulee myös Jura Juzepchuk, sekä Ruslan Yankovskiy vaimonsa kanssa täältä Mukachevosta.
4. Marina ja Janus Bogdanovich yrittävät tulla pohjoisesta meille pari viikkoa. Marinalla on terveysongelmia ja tilanne Sumskan läänissä on vaikea. Rukoile matkan onnistumista.

MUUTAMIA KUVIA TYÖSTÄ:

1. Lapsia syntyy yhtä lailla, olipa ajat hyvät vai huonot. Äitiyspakkauksia jaamme kaikille raskaana oleville naisille. Tämän lisäksi muutamassa kylässä pienten lasten äidit saavat kuukaudessa yhden vaippapaketin / perhe. Nyt on äitiyspakkaus jonossa 15 vauvaa. Näissä on kahdet kaksoset.

2. Vammaiset ovat unohdettu ihmisryhmä. Esimerkiksi tämä poika on täysin liikuntakyvytön. Häntä ei viedä ulos. Onneksi naapurissa oli perhe, jonka kautta saimme lähettää pojalle ja perheelle apua.

3. Iloisempia uutisia: Pasikan luokkaan saimme uudet, kestävätkä pöydät. Nyt eivät hajoa, vaikka pöydillä hyppisivät. Kiitos Pihtipudas.

SIUNATTUA KEVÄTTÄ SINULLE. KIITOS, ETTÄ OLET MUKANA.

Kirsi ja Veikko

**Voit olla meihin yhteydessä: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com
(Olemme myös Facebookissa)**

Tilinumero: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810